

ДОВГИЙ ШЛЯХ ДО ЄВРОПИ

Однією з ключових подій на історичному шляху України до євроінтеграції став Указ Президента України Леоніда Кучми «Про затвердження Стратегії інтеграції України до Європейського Союзу» від 11 червня 1998, в якому визначено напрями співробітництва з ЄС та пріоритети діяльності органів виконавчої влади України.

На основі Стратегії інтеграції України до ЄС було розроблено галузеві програми та національну Програму інтеграції України до ЄС, затверджену Указом Президента України

14 вересня 2000, в якій передбачалась розробка комплексу конкретних практичних заходів щодо реалізації загальних принципів співробітництва з ЄС.

У 2001 році впроваджено посаду Уповноваженого України з питань європейської інтеграції.

Потім непевна політика Кучми погіршилась ще «справою Гонгадзе», і євро рух був загальмований. Лише 12 лютого 2005 за президента Ющенка Кабінетом Міністрів України схвалено План дій Україна — ЄС, що мав на меті наблизити українське законодавство, його норми та стандарти до законодавства ЄС.

Під час засідання Ради з питань співробітництва Україна — ЄС 16 червня 2009 було схвалено двосторонній документ: «Порядок денний асоціації Україна — ЄС», що мав регулювати відносини між Україною та ЄС і містив перелік реформ, які мала здійснити Україна.

У Брюсселі 11 листопада 2011 в ході завершального 21-го раунду переговорів були узгоджені всі положення тексту Угоди, і 19 грудня в Києві лідери України та ЄС офіційно заявили про завершення переговорів щодо Угоди про асоціацію.

30 березня 2012 року у Брюсселі глави переговорних делегацій парафували Угоду. Все це з 2010 року робила вже команда президента Януковича.

Але 21 листопада 2013 Кабінет Міністрів України (Азаров) на своєму засіданні прийняв розпорядження, згідно з яким процес підготовки до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом призупиняється, обґрунтувавши це економічною неготовністю України до вступу.

29 листопада відмова колишнього очільника держави Віктора Януковича від підписання Угоди, що мало відбутись на саміті у Вільнюсі, викликала загальнонаціональне обурення та поклала початок мітингам на підтримку євроінтеграції.

Після кривавого розгону протестуючих у центрі Києва в ніч на 30 листопада мітинги переросли в національно-патріотичні протестні акції по всій Україні, що отримали назву Євромайдан (Єврореволюція, Революція гідності), вони мали на меті насамперед знищення корупції, соціальної нерівності, свавілля правоохоронних органів та сил спецпризначення, а також на підтримку європейського вектора зовнішньої політики України, а не російського. Кривава боротьба українців зі злочинною владою Януковича продовжувалась протягом чотирьох місяців. Проте, не встигнувши оговтатись після людських втрат та перемоги над свавіллям можновладців, Україна зіткнулась зі збройною агресією Російської Федерації, анексією Криму військами РФ і початком неоголошеної війни на сході України.

Попри продовження військових дій на сході, 13 березня 2014 Верховна Рада України прийняла Постанову, якою підтвердила курс країни на інтеграцію з Європейським Союзом.

І вже 21 березня в Брюсселі за участі Прем'єр-міністра України Арсенія Яценюка відбулось підписання політичної угоди про асоціацію ЄС та України.

А 27 червня в Брюсселі під час саміту ЄС президентом Європейської Ради Германом ван Ромпеєм, президентом Єврокомісії Жозе Мануелем Баррозу, всіма главами урядів країн ЄС та новообраним Президентом України Петром Порошенком відбулось повномасштабне підписання економічної частини та асоціації в цілому.

Марія САБОВА